

ד"ר זוארץ **באש תופעה** רוב הציבור

רוב הציבור סבור כי השחיתות

היא תופעה רגילה

רוב הציבור (בעיניים נוצצות): אני מאמין ואני מקווה שתפרוץ מלחמה ואם אפשר בקרוב. אולי אפילו בקיץ לפני שאני הולך להג'א. אנחנו נכה אותם בלי ספק, שוק על ירך, ונכריח אותם לעשות שלום כשם שהכרחנו אותם בעבר — וחוזר חלילה.

אני: האם עלינו להתוות תוכנית שלום כוללת? ואם כן, איזו?

רוב הציבור (אחרי מחשבה): בהחלט כן, עלינו להדגיש את שאיפות השלום של ישראל.

שאלה: ומה נציע לערבים?

רוב הציבור: הפייג. הפייג, זה מה שנציע להם.

אני: ולדעתך הם יסתפקו בכך?

רוב הציבור: אחרת אין טעם למשא ומתן.

אני: ומה בעניין מפות?

רוב הציבור (בנאוה): אני נגד מפות, לי יש פורמייקה.

אני: האם אתה דתי?

רוב הציבור (מחורחר): בהחלט לא, אבל אני מסורתית, מאמין, שומר חלק מהמיצוות, בכל אופן משתדל.

אני: למשל?

רוב הציבור: למשל, אני מחזיק את התמונה שלו בארנק. וקניתי את הספר החדש שכתב עליו אורי דן.

ואני מתפלל אליו בוקר וערב, ואני אלך אחריו באש ובמים (קצובות) אריק, אריק, אריק.

אני: ולסיום, אתה מודאג או מופתע או...?

רוב הציבור (קושע): שנים שלא הייתי מופתע או מודאג. מה פתאום? (בחיוך) אחרת הייתי רוב הציבור?

— מגלה סקר של המכון למחקר חברתי-שימושי לדעת רוב הנשאלים אין להיכנע ללחצים אמריקניים בדבר חזרה לגבולות 1967 □ 54 אחוז מאמינים שתוך שנה-שנתיים תפרוץ מלחמה

משפחת רוב: במרכז רוב הציבור (יושב), מימינו (בעיניים בוחות) בנו רוב דומס, מתחתיו (פרצוף דבילי) הרוב השקט. האשה מימין (בלי ראש) דעת הקהל — אשתו. אוכלת הממשלה.

רוב הציבור קיבלני בדירתו הצנוה עה עטורת הסורגים כשהוא סורג כו- בעי גרב ואוגר סוכר. הוא לבבי מאוד רוב הציבור, חייכן ושופע אופטימיות מדבקת. ישבנו ופיצחנו גרעינים. ואז בניסיון לערער את שלוות רוחו שאל- תי אותו אודות השחיתויות האחרונות.

רוב הציבור (מניה וביה): אני סבור שזו תופעה רגילה וטיבעית המנו- פחת ללא צורך על-ידי אמצעי התיק- שורת. שחור זה יפה. ולא צריך לע- שות רעש. (בגילוי לב) כולנו יהודים, לא? (מרציץ) וחץ מזה הענישו אותו כמדומני, וגם מזג האוויר השתפר ונג- מר התמסין.

אני: ומה בדבר התפשטותו של ה- נגע אל מישרד-הביטחון?

רוב הציבור (נבוך משהו): תראה, פרס תפס את העניין בזמן ומינה את מר אבידן ממציאי מלחמות החש- מונאים ועוד איזה פרופסור והם יעשו סדר.

אני: ודו"ח מבקר המדינה?

רוב הציבור (מנפה להיזכר): כן, בהחלט, אני זוכר שהתרגזתי יום שלם או אפילו יומיים, ממש רתחתי.

אני: ומה עשית?

רוב הציבור: טוב, תראה...

ברגע זה נכנסה לחדר הממשלה ובחיוך קל השתיינה לתוך אוזנו של רוב הציבור. ניכר היה בו שהוא רגיל לעניין. „נכון שזה לא יין“, הודה רוב הציבור; „אבל אחרי הכל, האוזניים שלי לא הכי נקיות וגם הזרם די חמים.“ הממשלה סיימה ואנו המשכנו.

שאלה: האם אתה מאמין כי קרו- בה מלחמה נוספת?

השוק השחור

23.5.75 — היום הפסקנו לשדר את מחיר הדולר השחור בלילנבלום. הספסרים עוברים על החוק, ואנו כרשות שידור ממלכתית איננו יכולים לתת ידנו לכך. מעתה, הדולר השחור — יוק. אין לילנבלום, לפחות לא בשבילינו.

23.6.75 — הצעתי לוועד המנהל להוציא ממדורות החדשות למיניהן את עניין תאוונות הדרכים. אחרי הכל, הנהגים המעורבים בכך הם מפירי חוק, לא? ההצעה נתקבלה. איזה מדינה נהדרת, מזה חודש לא נודע על הרוגים.

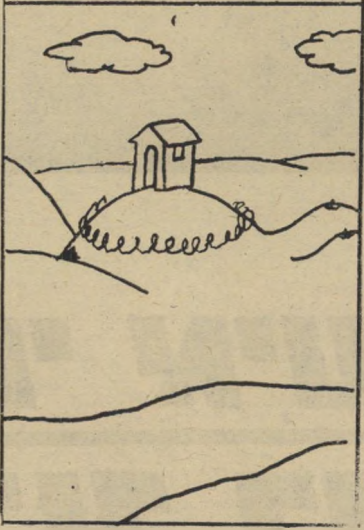
23.7.75 — הקץ לאונס! שוב תוכלנה בנותינו לשוטט ברחוב האפל ללא חשש. בשלושה השבועות הראשונים של יוני לא דווח אפילו על מעשה תקיפה אחד.

23.8.75 — מסתמן פתרון לבעיית הטרור הערבי.

23.9.75 — הקשבתי למהדורת החדשות המסכמת וליקקתי שפתי. איזה ארץ! איזו איכות חיים! היכן תמצא מדינה ללא שוק שחור, טרור, פשע וחמסין? דכאנו את האלימות, חיסלנו את הספסרים ועתה אנו בדרכנו לחיסול השחיתויות. תחזקנה ידינו.

נעבור עתה לפסקו של יום.

מילון אבן זוארץ

שמירת הריון

חזרה

בתשובה

התקופה תקופת חרום, ללא ספק. המלחמה בפתחנו ויש להזעיק אל ה- דגל כל בחור וטוב לנשק — וגם כמה מאלופינו.

ואם הניסיון והעבר המזהיר הם הקריטריון. וגורדיש ודרו מוזעקים שוב אל הדגל. למה לא יזעקו גם עתירי ההצלחה בשטח הכלכלי?

ברצינות. למה לא יזכה צור במי- נוי חרום במישרד המסחר והתעשייה, ורכטר ב„סולל בונה“ ורוונבאום וב- צי בשטח הבנקאות.

האם משופעים אנו בשפע של כיש- רונות שניתן לאגשים כמותם להירקב בכלא? אתמהה.